

ZPRÁVY

*Společnost
Františka Bílka*

16
květen 2002

Proč se stal Chýnov poutním místem

B. Mildová

Proč vznikají poutní místa? Proč se k nim lidé vracejí? – Stalo se na nich něco neobyčejného. Někdo na nich ozdravěl, prohlédl, promluvil, nebo byl opět schopen pohybu, ačkoliv dávno předtím byl nemocný. – A jak se to stalo? Říkají, že Božím zjevením – nejčastěji Matičky Kristovy – a nějaká stopa zůstala, obyčejně studánka, poskytující živou vodu, jež uzdravuje.

I na Chýnově byla pod oborou skrytá studánka. Čistíval ji a bral z ní vodu mladý umělec, který nedaleko pracoval ve staré střelnici, poněvadž jinde nebylo místa. Zdánlivě opuštěn vyvolil duchovní cestu na svém díle. Svě nitro pěstoval modlitbou a rozjímáním o svatých věcech, o cestě člověka k věčnosti. A Bůh to dobře viděl, i vyvolil jej k posvátnému úkolu v našem národě, aby k nám hovořil svou mlčenlivou výtvarnou řečí, aby se stal stavitelem chrámu v nás.

Jak dospěl k svému umění? Zachránil kdysi malé děvčátko před utopením a za zlatník odměny od její maminky nakoupil svatých obrázků, jež obkresloval. Tak bylo objeveno jeho nadání, vyslán na studie do Prahy, kde byl vyznamenán pro svou dovednost, a poslán konečně do Paříže, aby dokončil svou studijní dobu v této západní metropoli umělců. V ruchu velikého města soustředil se k duchovnímu dozrání. V dobách stesku po domově a rodném kraji vyhledával otevřené dveře chrámů, aby se potěšil. Tam vznikla první dvě samostatná díla Františka Bílka – Kalvárie, určená jako dar rodnému chrámu, v níž oslavil bolest Matky Spasitelovy, a Orba, vyjádřená Kristem-oráčem, který v nás, jako v kamenité zemi, zaoral. Mladý umělec zavrhl libivost formy, jež se do té doby pěstovala v umění, a zdůraznil náplň. Jeho výtvarná řeč byla vždy husitsky přímá, jako řeč Božího bojovníka.

Po návratu do Prahy nalezl nepochopení v uměleckých kruzích a odsouzení. Proto se vrátil do rodného jihočeského kraje, proto pracoval osaměle v této staré střelnici v chýnovské oboře, ale zanedlouho se v národě daleko nesla zvěst o jeho tvorbě duchovní.

První monumentální práce – Zloba času – vyjádřila Krista jako omšelou sfingu, potlučenou a poškozenou, na níž se prohrěšila věda náboženská, věda všeobecná i výtvarné umění. Prozradil, že teprve hledáme pravou jeho podobu. U tohoto díla ho jednou navštívil starší básník Julius Zeyer a zaujat jeho čistou, zbožnou duší i nadáním, měl jej k tvorbě našeho národního krucifixu. A tak počal umělec kreslit trpící Kristovu tvář, kterou vídal ve snu, a modelovat první náběhy, jež směřovaly k velké dřevorezbě Ukřížovaného. Za pomoci svých rodných získal krásné dřevo lípy, jež vyrostla v Lužanech u Chýnova, ale jeho dílna se zatím rozpadala a k velkému dílu bylo třeba místa. Nezbyvalo, než přikročit k vlastní stavbě na otcovském sadu, a tam dohotovil své sedmimetrové dílo, vyjadřující ukřížované božství. Chýnovská jeho „chaloupka“ byla tedy zasvěcena tvorbou krucifixu. Přítel-básník se vracel, šťasten výsledkem Bílkovy práce, a do jeho pamětní knihy napsal: „Blaze domu tomu, jako hnízdu, v trávě skrytému, z kterého se skřivan k nebi vznáší.“ (Toužil se k umělci přestěhovat, ale nemoc a smrt překazila jeho trvalý pobyt v Chýnově.) To pamětní kniha začíná slovem dědouška umělcova, rychtáře Jakuba Komárka z Dobronic: „S Bohem začni v první době, podaří se práce tobě.“ Tak cítili naši, o nichž dovedl tak krásně psát Josef Holeček. Tak cítil i mladý tvůrce.

Na přelomu století došlo k jeho sblížení s mladým básníkem Otokarem Březinou, v jehož díle zněla souhlasná harmonie duchovní. I jemu bylo svěřeno Bohem velké duchovní poslání. I jali se spolupracovat a vykvetlo mezi nimi hluboké přátelství, jež se stalo událostí ve sféře

ducha. Březina nejvýstředněji pochopil Bílkovo dílo, jak prozrazují jeho výroky: „Objetiv nejvyšší lásky je zde symbolizováno ve vidění tak hlubokém a smělém, že snad jedině výtvarné umění je s to, aby je vyjádřilo ještě, neboť slovo na těchto místech nenalezlo by nikdy odvahy promluvit. – Stále mocněji pronikají kořeny jeho myšlenky v tajemství rodné země. – Zamyšlení před jeho dílem, přísným a hořkým i slovansky něžným, zároveň slyšíme v jeho hlase stále jasněji hlas jihočeského náboženského génia, umlčený po věky a s novou silou ozývající se – nikoli bez vyšší vůle – v těžké době přítomné.“ – Také sochař považoval každou knihu básníkovu za událost ve vesmíru a za jeho návštěv v Chýnově nejednou povzdechl: „Kéž bych mohl říci těm našim lidem, kdo tu mezi nimi chodívá.“ – Básník s uctivým obdivem oceňoval spolupráci chotí umělcovy i její statečnost, s jakou při těžkém životě Bílkově dovedla vytvářet klidné a osvětlené prostředí jeho dílu.

A co nám řekl tvůrce svým výtvarným slovem? Meditacemi k Otčenáši vyjádřil naši touhu po věčném domovu. – Křížovou cestou utrpení nebe i země, jež vedlo k duchovnímu vítězství Spasitelově. – „Cestou člověka na zemi, kterého v nás tisíciletí zrodila, – hovoří o našem duchovním pádu k zemi, o otravném kultu, který sestra voda přikryla, a o aleji proroků, jako opěrných sloupů při cestě k věčnosti. – V cyklu Život nás vyjádřil jako slepce, kteří jdou za hlasem srdce, zpívající o dobru, síle a kráse. Vyšší Milost se tu sklání k muži v ženě andělské (jako v prvním bližním) a v dítěti, které vidí. Rodiče žijí nadějí, že jejich dítě dosáhne duchovního vědění a jejich písně k Slunci jednou dozpívá. – Na otázku „Jak tu máme žít?“ odpovídá „Zarůstát do stromu bratří“ – nacházet na něm nejhlubší ránu a krýt ji svým tělem. V Počtu a čtení písmeny těla člověka vyjádřil tvůrce tělo lidské jako těsné, kruté vězení ducha, ale i jako chrám, v němž se modlíme k Bohu. V potřebách se jeví jako pán přírody, v práci jako její otrok. – V cyklu Národního věna podal nám umělec výraz postoje k pravdě u našich husitských myslitelů. V souboru kreseb „Maria, matko Boží“ oslavil nejvyšší mateřství, spolutpící i spolutvořící, a dalším cyklem vyjádřil Památník Jediného Vítěze. – Mnohostranné a početné dílo Bílkovo vykazuje i veliké pomníky – Husovy, Komenského, Blahoslavův, Smetanův, Obětovaného a řadu náhrobků – četnou grafiku – osobitou architekturu, tvořenou na myšlenkovém základu – i nejrůznější užité umění. Pro monumentální tvorbu nestačily umělci najaté ateliéry v Praze a nebylo možno získat vhodného objektu, až se znovu odhodlal stavět. Architekturu své pražské pracovny řešil na myšlenku obilného pole: „Být polem klasů pro výživu bratří na každý den.“ Duchovní plamen v jeho díle záhy lákal řadu hostů, kteří se přicházeli k němu ohřátí. To se osvědčilo zejména v těžkých válečných dobách, kdy lidé v utrpení potřebovali duchovní oporu. – Několik let před minulou strašnou válkou za bouře nad Chýnovem zranil blesk jeden z dubů, jež rostly nad umělcovou první dílnou v oboře. Jeho kmen byl určen k tvorbě Nových dobyvatelů, vyjádřených duchovními smysly. Sedm nadživotních postav vytvořilo poslední monumentální cyklus v tvorbě umělcově. Když před 15 lety ztichla jeho dílna, národ promluvil o tom, že v jeho díle uslyšel hlas lidu a rodné země.

Proč se stal Chýnov poutním místem? Protože v díle jeho rodného Františka Bílka se objevil zdroj duchovní posily, zázračná studánka s vodou živou, která ozdravuje duchovně a po níž nebudeme žíznit na věky.

Text Berty Mildové-Bílkové, dcery Františka Bílka, vyšel v Českém zápasu 11. října 1956, ročník XXX/X, číslo 47.

Reprezentativní katalog vydaný v minulém roce k výstavě Františka Bílkova obsahuje také soupis jeho sepulkrální tvorby a plastik na veřejných prostranstvích. I po zlevnění je však katalog pro mnoho lidí cenově nedostupný. Domníváme se, že pro naše členy by mohl být soupis zajímavý; otiskujeme proto s laskavým svolením autorky PhDr. Marie Halířové v tomto čísle Zpráv první část – plastiky na veřejných prostranstvích. Další část – sepulkrální tvorbu – otiskneme v příštím čísle. Upozorňujeme, že informace zde uvedené se vztahují k roku 2000, kdy byl soupis pořizován. Od té doby mohlo dojít ke změnám.

Bílkovy plastiky na veřejných prostranstvích

Marie Halířová

U volných plastik je uváděna výška, u reliéfů výška x šířka.

Zkratky: GHMP – Galerie hlavního města Prahy
CČSH – Církev československá husitská
NG – Národní galerie

Místo: **BĚHAŘOV NA ŠUMAVĚ**
Označení: pomník
Název: Julius Mařák
Druh: busta na vysokém soklu
Materiál: kámen
Rozměr díla: 60 x 60 x 40 cm
Rozměr arch.: 200 cm
Nápis: na soklu: J. Mařák
Rok: 1890
Poznámka: bývalý park domu malíře A. Kalvody

Místo: **ČERVENÝ ÚJEZD**
Označení: reliéf na bývalé vile paní Heinschel von Heinegg
Název: „Jak čas nám ryje vrásky“
Druh: reliéf
Materiál: keramika
Rozměr díla: cca 270 x 300 cm
Rok: 1902
Poznámka: kresba k reliéfu GHMP – K-97

Místo: **ČERVENÝ ÚJEZD**
Označení: reliéf na bývalé vile paní Heinschel von Heinegg
Název: „Jak čas utíká“
Druh: reliéf
Materiál: keramika
Rozměr díla: cca 270 x 300 cm
Rok: 1902
Poznámka: kresba k reliéfu GHMP – K-3121, NG – K-41188

Místo: **ČESKÉ BUDĚJOVICE**
Označení: pomník, Otokar Mokry
Název: „Rozjímání“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 190 x 104 cm
Rozměr arch.: 200 x 105 cm (bez podstavce)
Nápis: vlevo nahoře v reliéfu: MOKRÝ
OTOKAR
* 1854
+ 1899
vpravo dole: F.B
dole: OT. MOKRÉMU
BUDIVOJ 1919
Rok: 1919
Poznámka: kresba k pomniku v Alšově jihočeské galerii – G-6294

Místo: **HONBICE** (okres Chrudim)
Označení: pomník
Název: „Jan Žižka z Kalicha“
Druh: volná plastika usazená na pískovcovém podstavci
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 400 cm
Nápis: vpravo na boku dole: F. BÍLEK 1912
PROVEDL 1946 J. ZELENÝ
Rok: návrh 1912, provedení 1946
Poznámka: na podstavci na všech stranách nápisy z pozdější doby

Místo: **HONBICE** (okres Chrudim)
Označení: statek č. 2
Název: „Bůh s námi, kdo proti nám“
Druh: reliéf
Materiál: dioryt
Rozměr díla: 162 x 92
Rok: 1940
Poznámka: Kresba k reliéfu GHMP – K-3183, patinová sádra GHMP (P-463), vystavena v Husově sboru CČSH ve Rtyni

Místo: **HOŘOVICE**
Označení: pomník padlým
Název: „Obětovaný“
Druh: volná plastika
Materiál: kámen
Rozměr díla: 340 x 90 x 45 cm
Nápis: na původním podstavci arch. Č. Vořecha: „Vědomí tvůrců“
Rok: 1922
Poznámka: Plastika původně osazena na náměstí, později přemístěna před zámek na nový podstavec.

Místo: JABKENICE
Označení: pomník
Název: „Bedřich Smetana a jeho dílo“
Druh: volná plastika a architektura s reliéfy
Materiál: kámen
Nápis: nahoře: „Bedřich Smetana a jeho dílo“
dole názvy reliéfů: „Sladkost písně a ruch zpěvoher“,
„Dalibor – pojetí útěchy věčnosti domova“, „Libuše“, „Má vlast“,
„Z mého života“
Rok: 1924
Poznámka: Kresby k pomníku v GHMP (K-3144, K-2975), NG (K-41182).
Existuje též několik variant sochařského řešení postavy B. Smetany
v komorním měřítku. Třetinový model pomníku v GHMP (P-427).

Místo: JAROMĚŘICE
Označení: pamětní deska, Otokar Březina
Druh: vysoký reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: v. portrétu 76 cm
Nápis: „Zde žil a umřel básník Otokar Březina“
Rok: vznik portrétu 1928
Poznámka: model pomníku vyřezán v lipovém dřevu (GHMP – P-473)

Místo: KLOKOTY
Označení: pomník
Název: „Táborští pikarti“ (Kániš a Húska)
Druh: reliéf osazený na kameni
Materiál: bronz
Rozměr díla: 57 x 28 cm
Nápis: dole na desce: TÁBORŠTÍ PIKARTI
1421 1996
Rok: návrh F. Bílka z r. 1936, realizace 1996
Poznámka: novodobé osazení i deska s nápisem, sádrový model v GHMP – P-1251

Místo: KOLÍN
Označení: pomník
Název: Mistr Jan Hus
Druh: volná plastika
Materiál: kámen
Rozměr díla: cca 1000 cm
Rozměr arch.: plocha soklu 292 x 289 cm
Nápis: „Strom bleskem zasažený, který po věky hořel – 1914“
Rok: 1914
Poznámka: Pomník původně umístěn na Karlově náměstí,
za okupace v roce 1941 rozebrán a odstraněn,
znovu odhalen 5.7.1949 před budovou sboru ČČSH na Husově náměstí.
Model k pomníku v GHMP - P-442 (umístěn v Žižkově sboru ČČSH v Praze 3).
Kresba - Muzeum v Kolíně - U-236

Místo: **KŘEMEŠNÍK U PELHŘIMOVA**
Označení: kaple ambitu
Název: citáty z Písma, vztahující se ke smrti a vzkříšení
Druh: 3 kruhové reliéfy na zdi s malbou a 1 reliéf obloukového tvaru
Materiál: reliéfy jsou z pálené hlíny
Rozměr díla: 57 x 28 cm
Rok: vznik návrhů reliéfů 1902
Poznámka: kaple uzavřena (v rekonstrukci)

Místo: **KŘEMEŠNÍK U PELHŘIMOVA**
Označení: kaple u Křížové cesty
Název: Křest Kristův
Druh: reliéf
Materiál: dřevo
Rok: 1929

Místo: **PRAHA 1 (Pařížská ulice)**
Označení: socha Mojžíše
Název: „Mojžíš“
Druh: volná plastika
Materiál: bronz
Rozměr díla: v. sochy 120 cm
Rozměr arch.: sokl žula v. 114 x 133 x 144 cm
Rok: 1905
Poznámka: 1. bronzový odlitek zakoupený státem k umělcovým padesátinám osazený v r. 1937 byl za německé okupace odstraněn a zničen.
Po r. 1945 pořízen 2. odlitek a osazen r. 1947. Sádrový model Muzeum hl. m. Prahy – P-52873, hlava a poprsí GHMP – P-415. Existují zobrazení v kresbě a grafice – jako součást Bílkova cyklu Cesta.

Místo: **PRAHA 1 (Mánesův most)**
Označení: dekorativní reliéfy pro jeden pylon
Název: „Rodina“, „Právo“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (žula)
Rozměr díla: nadživotní velikost
Rok: cca 1912 - 1914
Poznámka: modely – GHMP, sádra, v. 39 cm, P-416 „Rodina“, P-417 „Právo“

Místo: **PRAHA 2 (Řeznická ul. 1/672)**
Označení: pamětní deska
Název: „Mistr Jeroným Pražský“
Druh: reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: 178 x 84
Nápis: nahoře: MISTR JERONÝM PRAŽSKÝ PROŠEL
PLAMENY 30. V. 1416

vlevo po straně: L.P. VĚRNĚMU SPOLUDĚLNÍKU
HUSOVU

vpravo po straně: ZASTÁNCI PRAVDY – SVĚDKU
KRISTOVU 1916

dole: ZASVĚCUJE JEDNOTA KOSTNICKÁ
ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOV. EVANGELÍKŮ
A SPOLEK EV. AKADEMIKŮ JERONÝM

Rok: 1916

Poznámka: sádrový model v Náchodě ve sboru ČČSH (majetek GHMP – P-413)

Místo: **PRAHA 6** (zahrada Bílkovy vily)

Označení: pomník

Název: „J.A.Komenský loučící se s vlastí“

Druh: volná plastika

Materiál: kámen

Rozměr díla: 360 cm s podstavcem

Nápis: „Památce bratří, kteří zachovali dobré víno do konce“

Rok: 1915 - 1926

Poznámka: Existuje řada studií a autorských replik v kresbě, grafice i plastice, např. Universita Komenského v Bratislavě (dřevořezba), NG (dřevořezba, studie z r. 1911, P-6508) atd.

Místo: **PRAHA 6** (zahrada Ministerstva kultury)

Označení: pomník padlým

Materiál: kámen

Nápis: vlevo: ZA SVOBODU – VLAST NA BOJIŠTÍCH ...

nahore: ... SVĚTOVÉ

vpravo: VÁLKY MLADÉ ŽIVOTY SVOJE POLOŽILI:

uprostřed: jména

dole na podstavci: PRO TRVALOU PAMĚŤ KRVAVÉ OBĚTI
SVÝCH BRATŘÍ

POSTAVILI

CHOVANCÍ MĚSTSKÉHO SIROTČINCE

1925

Rok: 1925

Poznámka: poškozen levý horní roh kamene

Místo: **PROSTĚJOV**

Označení: pamětní deska padlým

Název: „Sv. Václav“

Druh: reliéf

Materiál: kámen (pískovec)

Rozměr díla: 245 x 112 cm

Nápis: nahore: 1919 NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM F.B.

dole: PADLÝM ZA SVOBODU

Rok: 1919

Místo: **PŘEROV**
Označení: pomník ve tvaru rozevřené knihy
Název: „Jan Blahoslav“
Druh: volná plastika s architekturou a 2 reliéfy na náměty života Blahoslavova: 1. Jan Blahoslav vyvolen a vyslán 1549 až 1555
2. Roku 1557 Blahoslav stal se starším Jednoty
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: figura 350 cm: levý reliéf 392 x 107,5 cm,
pravý reliéf 396 x 107,5 cm
Nápis: viz nahoře
Rok: 1923
Poznámka: Existuje řada plastických studií, např. GHMP – P-438/a, P-438/b, P-437 – umístěny ve sboru ČČSH na Vinohradech.

Místo: **RONOV NAD DOUBRAVOU**
Označení: reliéf na domě J. Nečase (dnes Kulturní dům J. Nečase)
Název: „Jak čas utíká“
Druh: reliéf
Materiál: keramika červeně patinovaná
Rozměr díla: 215 x 238 cm
Nápis: dole: JAK ČAS UTÍKÁ!
Rok: návrh 1902, realizace 1927

Místo: **RONOV NAD DOUBRAVOU**
Označení: reliéf na domě J. Nečase (dnes Kulturní dům J. Nečase)
Název: „Ať jsme slovům Tvým půdou dobrou“
Druh: reliéf (poprsí Krista)
Materiál: bronz
Rozměr díla: 60 x 50 cm
Nápis: kolem: AŤ JSME SLOVŮM TVÝM PŮDOU DOBROU F.B.
Rok: 1935

Místo: **STRENICE**
Označení: pamětní deska
Název: „Památce učitele Jana Trautesa“
Druh: reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: 75 x 137 cm
Nápis: nahoře: „Byl dobrý jako pole – které dává chléb“
dole: „Věnuje sdružení republikánského dorostu na Mladoboleslavsku 1931“
Rok: 1931

Místo: **TÁBOR** (Masarykův dům)
Označení: pamětní deska
Název: „Petr Chelčický“
Druh: reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: 252 x 115 cm
Nápis: dole: PETR CHELČICKÝ
ABY VESPOLEK SOBĚ SLOU-
ŽILI KAŽDÝ PODLE ZVLÁŠT-
F.B. -NÍHO DARU SOBĚ DANÉHO M.S.
Rok: 1936

Místo: **VODŇANY**
Označení: pomník
Název: „Petr Chelčický“
Druh: reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: 155 x 155 cm
Nápis: dole na reliéfu: PETR CHELČICKÝ
Rok: 1938
Poznámka: Osazen místo původního Bílkova kamenného reliéfu z r. 1913. Model k reliéfu – GHMP (vystaven ve sboru ČČSH ve Voticích).

Místo: **ZBRASLAV U PRAHY** (rozptylová loučka)
Označení: Sedící postava P. Marie a ležící postava sv. Jana pod svislým břevnem Kristova kříže
Název: „Golgota“
Druh: volná plastika na kamenném podstavci
Materiál: bronz
Rozměr díla: v. plastiky 255 cm
Nápis: značeno „F. Bílek 1907“
Rok: 1892 (odlito do bronzu r. 1907)
Poznámka: Plastika je majetkem NG – P-727. 14.8.1973 byla zapůjčena k výzdobě rozptylové loučky na hřbitově na Zbraslavi.

* * *

V chrámu srdce

Aleš Nevečeřal

Jak je neustále nutné hledat společné slovo pro všechny individuální cesty duchovních směrů nám připomněl pan Přibyslav Šimice v předvánoční promluvě ve Zprávách Společnosti Františka Bílka č. 15 z prosince 2001. Dává do souvislosti Bílkova Rámu a Krišnu z alba Cesta s velkým indickým jogínem a duchovním učitelem 20. století Paramhansou Jógánandou. Jak spolu souvisí „křesťanský“ Bílek s „hinduistickým“ Jógánandou?

Již vícekrát byla zdůrazňována Bílkova vize duchovního růstu člověka právě přes starověké indické avatary po Krista. Vždy šlo o Boží zásah do pozemského lidského života, jeho usměrňování a úžasný projev milosti. Pravověrným křesťanům se mohou zdát hinduismus či např. buddhismus na hony vzdáleny křesťanské věrouce a Kristově velikosti a významu. Přesto myslím, že to byl již právě Bílek, který chápal určitou duchovní jednotu náboženství a především nutnost uvědomění si přítomnosti Boží v každém jedinci. Ve Stavbě budoucího chrámu v nás například píše: „Tělo lidské. Jaký to celek, jaká podstata! Co my vše vidíme, slyšíme, chutnáme, cítíme! Jakým zázrakem jsou údy těla – ústroje a smysly! A hlavně srdce – ó srdce! Těla dvojakost je výmluvná a léčivá hořkostí svou. A chrám jste to, v němž modlíme se k Bohu, posvěcený oltářem obětí a svatý obětí svou ...“

Vše směřuje do nitra – a ještě konkrétněji – do srdce. Tam je sídlo toho, co hledáme všichni po tolik životů, co se nám zdá tak vzdálené, k čemu potřebujeme tolik nauk a učitelů, abychom poznali, že to vše nosíme v sobě. A tam také směřují všechna velká náboženství, všichni velcí Mistři, ať přímo avatárové (Ráma, Krišna, Buddha, ...) či různí jogíni a guruové. Jedním z nich byl právě Paramhansa Jógánanda, který v minulém století na hinduistických základech praktikoval krijájógu (pětistupňovou jógovou techniku utišující smyslové podněty, a tím umožňující člověku dosáhnout stále větší identity s kosmickým vědomím). Překrásným svědectvím duchovního života je jeho „Životopis jogína“ (vydal Aquamarin 1995), kde na životě svém, svého gura (i např. avatára Babádžího) pro nás objevuje svět lásky a neustálých zásahů Boží milosti do lidských životů právě prostřednictvím avatárů a jiných duchovních učitelů.

Takových velkých postav skrytých dějin lidstva je jistě mnoho. Za všechny se lze zmínit např. o Rudolфу Steinerovi (1861 – 1925). Ve své duchovní vědě – anthroposofii – postihl celý duchovní vývoj lidstva ve vesmíru. Vrchol lidských dějin spatřuje v golgotské události. Jeho vize však směřují dál ... Další nepřehlédnutelnou postavou je např. Paul Brunton (1898 – 1981), jehož celoživotním usilováním byla právě syntéza východního a západního myšlení, uvědomování si společného cíle všech duchovních cest a věrouk. „Navštívil jsem mnoho ášramů, chrámů, klášterů a zjistil jsem, že to, co hledám, tam není. Každý pobyt v nich mne znovu poučil, že mír musí být hledán a nalezen jen ve vlastním srdci“, říká Paul Brunton ve svých Zápiscích (jeho dílo vydává nakladatelství IRIS RR).

V záplavě tolika dnešních informací ze světových médií i snaze různých „podvodných guruů“ může snadno zaniknout čistý hlas, osvětlující neustálou Boží přítomnost. Takovým je zcela určitě i současný indický avatár Satja Sai Baba, jehož požehnání a dary milosti obdržely za poslední desetiletí již statisíce lidí z celého světa. Právě on mluví též o jednotě všech náboženství, o Boží lásce projevované lidem, o Boží přítomnosti v lidském srdci: „Každý člověk je pohybujícím se chrámem, s Bohem sídlícím ve svatostánku srdce.“ Jak podobné tomu, co nám již téměř před sto lety říkal František Bílek svým jedinečným dílem.

* * *

Pozvánka:

Ve dnech 9. – 12. května 2002 proběhne na pražském výstavišti v Holešovicích 8. mezinárodní knižní veletrh *Svět knihy 2002*. Dovolujeme si Vás pozvat na přednášku PhDr. Marie Halířové na téma *Sochař František Bílek dnešnímu člověku*. Přednáška se bude konat v rámci veletrhu v pátek 10. května od 17 hodin v pravém křídle Průmyslového paláce – v malém sále. PhDr. Marii Halířovou doplní svým zamyšlením nad Bílkovým dílem ThDr. Lubomír Měrejšovský.

Plné vstupné na veletrh bude 60 Kč. Od pořadatelů jsme dostali slib, že v pátek 10. května po 16.30 dostanou zájemci o přednášku v pokladně 50% slevu.

* * *

Přiložené složenky jsou na úhradu členských příspěvků na rok 2002. Výše příspěvků: důchodci a studenti 50 Kč, ostatní 100 Kč. Těm členům, kterým jejich finanční situace neumožňuje zaplatit zvýšené příspěvky, ponecháváme na zvážení poslat částku, kterou mohou zaplatit. Současně se znovu obracíme na ty členy, kteří si to mohou dovolit, zdali by mohli přispět vyšší částkou. Upřímně jim za to děkujeme.

Kontaktní adresy Společnosti Františka Bílka:

ThDr. Lubomír Měrejšovský
Lečkova 1516
149 00 Praha 4 - JM
(jednatel)

Přibyslav Šimice
Jeronýmova 614
511 01 Turnov
(předseda)

Na titulní straně je reliéf z Husova pomníku v Táboře.

ZPRÁVY	Pro své členy vydává dvakrát do roka Společnost Františka Bílka
	Adresa : Iva Musilová, Banskobystrická 3, 160 00, Praha 6 tel. 243 241 64, e-mail: imusil@vtue.cz